

## USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Pavla Molka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci žalobkyně **P. T. B. N.**, proti žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**, se sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4, proti rozhodnutí žalované ze dne 14. 7. 2020, č. j. MV-83227-4/SO-2020, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 9. 9. 2020, č. j. 77 A 107/2020 - 15,

**t a k t o :**

**I.** Kasační stížnost **se odmítá.**

**II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

### O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), které je označeno v záhlaví tohoto usnesení a kterým byla odmítnuta její žaloba proti shora specifikovanému rozhodnutí žalované. Žalovaná jím zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 9. 3. 2020, č. j. OAM-51740-18/ZM-2019. Tímto rozhodnutím Ministerstvo vnitra zamítlo žádost žalobkyně o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

[2] Za stěžovatelku podal kasační stížnost Mgr. Ladislav Bárta, advokát se sídlem Purkyňova 787/6, Ostrava, avšak ke kasační stížnosti nepřiložil plnou moc a plná moc není ani součástí spisu krajského soudu. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelku prostřednictvím Mgr. Ladislava Bárty výrokem II. usnesení ze dne 1. 10. 2020, č. j. 9 Azs 235/2020 - 6, vyzval, aby ve lhůtě patnácti dnů od doručení tohoto usnesení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Zároveň ji poučil o následcích nesplnění této výzvy.

[3] Při doručování usnesení č. j. 9 Azs 235/2020 - 6 postupoval Nejvyšší správní soud v souladu s právním názorem rozšířeného senátu, vyjádřeným v rozsudku ze dne 6. 2. 2019, č. j. 6 As 405/2017 - 33, č. 3860/2019 Sb. NSS: *„Povinnost tento nedostatek podmínek řízení odstranit, tj. doložit ‚oprávnění účastníka zastupovat‘, je nutno vyložit tak, že je to zástupce účastníka řízení, který musí soudu deklarovat oprávnění činit v řízení procesní úkony.*

*(...) Byla-li tedy žaloba podána zmocněncem jménem zmocnitele (procesní úkon byl zjevně činěn za jiného), je zákonnou povinností zmocněnce doložit soudu své oprávnění zmocnitele zastupovat. Pokud tuto zákonnou povinnost zmocněnec přes výzvu soudu nesplní, pak je soud oprávněn žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení, aniž by byl povinen vyzývat ke splnění této povinnosti vedle zmocněnce i samotného zmocnitele.“*

[4] Usnesení bylo Mgr. Ladislavu Bártovi doručeno dne 1. 10. 2020, přičemž patnáctidenní lhůta ke splnění výzvy uplynula v pátek 16. 10. 2020. V poslední den lhůty zaslal Mgr. Bárta žádost o osvobození stěžovatelky od soudního poplatku, čímž reagoval na výrok I. usnesení č. j. 9 Azs 235/2020 - 6. Na výzvu k předložení plné moci však nijak nereagoval, a to ani žádostí o prodloužení lhůty. Lhůta pro splnění povinnosti tedy uplynula marně.

[5] Podle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[6] Stěžovatelka však do 16. 10. 2020, tedy do konce lhůty k odstranění nedostatku povinného zastoupení, výzvě soudu nevyhověla a nepředložila plnou moc, ani neprokázala své právnické vzdělání. Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.

[7] Vzhledem k tomu, že nebylo možné v řízení pokračovat, nerozhodoval Nejvyšší správní soud o žádosti o osvobození od soudního poplatku.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

**P o u č e n í:** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. října 2020

JUDr. Radan Malík  
předseda senátu